

Ru'ena Hornová Férjével, Ondrej Hornnal

A kép Luhacsovicén készült 1946-ban, a nászutunk alkalmából, rólam és a férjemről [Ondrej Horn]. Közvetlenül a háború után elmentem Érsekújvárra intézkedni egy ügyben. Egy [érsek]újvári asszony eljött [Nagy]Tapolcsányba a szüleimhez még a háborús idők alatt, hogy Pestre utazik egy családhoz, és ruhaneműt, kabátot és mit tudom én, mit visz nekik. Felajánlotta a szüleimnek, hogy nekem is elviszi a holmiim, ha küldenek vele. Arról kezdett beszélni, hogy én ékszer is kérek, amit a virágcserepbe dugtam. Ekkor rájöttek a szülők, hogy hazudik. Ez a nő nem adott nekem semmit. Később erről a nőről mesélt nekem a Fischer néni, akivel jóban voltam, mesélte, hogy a határon mindent elvettek tőle. A háború után egyszer a Zámcanál [Zámcan -- textilgyár. -- A szerk.] megláttam rajta a sötétkék selyemruhámát, kivarrott margarétákkal. Amikor meglátott, úgy eltűnt,

hogy többé nem találkoztam vele. Ezt az asszonyt akartam felkeresni, de nem sikerült. Porodnícka [bábaasszony] volt. Nagyon rossz ember lehetett, mert az egyik udvaron az asszonyok meg akarták verni, és úgy menekült meg, hogy az ablakon kellett kiugornia. Schultznénak hívták. Zsidó férje volt. Vissza akartam tőle kérni a ruháim, de balszerencsémre az a csendőr, akihez fordultam, jóban volt vele. Így nem sikerült visszakapni a holmimat. Bementem egy [nagy]tapolcsányi barátnőmhöz, aki [Érsek]Újvárott dolgozott. Mindenki elpusztult a családjából, csak ő maradt meg. A zsinagóga mellett dolgozott, volt ott egy üzlet, ahol porcelánt és kristályt árultak, ő volt a pénztárban. Ez a barátnőm mutatta be ott a leendő férjemet. Először csak levelezgettünk, majd eljött látogatóba is. 1946-ban megtartottuk az esküvőt Pöstyénben, egy szállodában. Nem akartam [Nagy]Tapolcsányban tartani, mert sok mindenkit meg kellett volna hívni, de mivel nem voltak szüleim? A lelkiállapotom is rossz volt. Az esküvőnkre eljött a húgom. Nem is akartam, hogy [Nagy]Tapolcsányban kíváncsiskodjanak. A zsidó esküvőt [lásd: házasság, esküvői szertartás] Pöstyénben tartottuk meg, a polgárit még előtte itt, [Érsek]Újvárbán. Annak idején még nem a városházán eskettek, hanem a mai inasiskola helyén, ott volt a jegyző. Az esküvőm alkalmából először és egyben utoljára is elmentem a mikvébe itt, [Érsek]Újvárbán.